

”Jeg skriver primært **til mig selv**”

Horror for folket og småfolket. Der er selvrullende tudser i børnehaven, et lille bogstav som bliver væk og kærlighed uden grænser.

I denne artikel undersøger *Børn & Bøger*, hvad horror egentlig er? Ikke kun monstre og blod, men den snigende uro, der opstår, når noget velkendt slår sprækker. I denne samtale fortæller Teddy Vork om frygtens fascination, barndommens mareridt – og hvorfor det mest skræmmende ofte er det, vi næsten kan genkende.

Mød Teddy Vork fra Esbjerg. Rigtige horrorforfattere bor nemlig i provinsen – (undskyld jer få, som ikke gør!). Og de skriver gladeligt i et tonefald og med et indhold, som ikke giver umiddelbar adgang til parnasset.

Faktisk er genren horror oftest sat i bås med andre afvigere som science-fiction og en masse maskinel fantasy, der ikke rigtig vil nogen noget.

Her i ”misfitsklubben” kan man hygge sig sammen i visheden om, at man ikke kun har mismodige salgstal – i stil med digtsamlinger – til fælles, men også omfavner de helt store sællerter som evigt unge Dennis Jürgensen, evigt yngre Kenneth Bøgh eller alt for evige Malene Sølvsten (1977-2024). Suk.

En form for fornemhed

Så hvad er horror? Vi spørger Teddy Vork. Han må vide det. For han gør i både historier for børn, voksne og de udøde.

Han har også en form for fornemhed – (måske tager jeg fejl – se senere) – så han kan oplyse om horror-genren på en kultiveret facon. Det er også ham, der har fundet på den med et manglende bogstav og de selvrullende tudser i børnehaven. (*Rød stue* er nyudgivet som e-bog i 2025 hos 2 Feet entertainment.)

Så hvad er horror kort fortalt?

- Det er jo det svære spørgsmål. Det er vel, når det drejer sig om at få en følelsesmæssig respons hos læseren. At de skal møde frygten. Og det er særlig vigtigt for børn, at de kan lære at blive bange.

Man kan også sige, at der er en form for humor gemt i genren horror?

- Ja, det ved jeg, at der er ret mange, der arbejder med. Blandt andet Michael Kamp. Jeg har det ikke så godt med det. Det er nok fordi jeg ikke selv er særlig sjov.

Og hvordan kom du til at skrive sådan?

- Det har jeg også selv tænkt over, og jeg har snakket med alle mine mange psykologer om det, men jeg har altid haft den der fascination af skræk. Jeg lånte bøger på biblioteket som jeg læste og fik mareridt af, indtil min mor bestemte, at jeg aldrig mere måtte komme på Esbjerg Bibliotek.

Var frygtindgydende

- Det er en straf. Der er navnlig én, jeg stadig kan huske, det er en antologi, og den hedder *Jeg har set et spøgelse*.

Den var frygtindgydende?

Forfatteren

Teddy Vork er født 22. april 1977 i Esbjerg. Han er cand.mag. i engelsk og litteraturvidenskab og underviser i dansk på sprogskoler (bl.a. ukrainske flygtninge). Debuten var i 2008 med novellesamlingen *Hvor skyggen falder*. En afgørende læseoplevelse er (nylig afdøde) Dan Simmons' *Sommernattens rædsel*.

Af Steffen
Larsen

- Ja, den handler om sådan en stor flue som hjem søger ... Og så gik jeg videre med Dennis Jürgensen og sådan. Ham kunne min mor heller ikke li'.

- Der er også lavet en gyserfilm over en af mine historier. Den hedder *Mulm*. (Kan ses på Filmstriben, red.)

Er du tilfreds med resultatet?

- Ja.

Så du ser mange gyserfilm?

- Nej, ellers ikke. Det tør jeg ikke. Men der er en fascination, jeg stadig vender tilbage til. Af det onde. Det er pirrende. Det er nok ikke meningen, at jeg skal finde ud af hvorfor. Men min far og min søn har det på samme måde. Måske er det noget arveligt?

Men så har du lavet en forunderlig bog med billeder i om et manglende bogstav?

- Den hedder *Det bortførte bogstav*, og den er inspireret af et fransk forbillede (det med at udelade et bogstav, red.)

Og hvad lærte du af det?

- At man skal aldrig vælge bogstavet "e."

Hvad inspirer dig ellers?

- Det gør vel dagligdagen. En af mine bøger er inspireret af det hus, jeg bor i (centralt i Esbjerg, red.) Det begyndte med, at min søn spurgte, om ikke der

Dansk gys

Der har længe været et sundt og aktivt miljø for horror på dansk grund. Både for børn og deres voksne. Vi kan levere forfattere – oftest mænd – til snart sagt hver en form, hvert et indhold og til alle aldre.

Læserskaren spænder vidt – fra barn til skarn – og det gør fortællerne også. Der er en som Amdi Silvestri (det hedder han!), som nok er mere i familie med Teddy Vork end han er med en Michael Kamp fra Kirke-Hyllinge, som til gengæld er vand ved siden af John Kenn Mortensen fra horrorrens epicenter Lolland.

Der er profiler som Langstrup og Leis. De kan levere varen. En enkelt kvindelig forfatter med gys i ærmet og plads i "sjakket" er parat til at tage over efter Grete Roulund (en af frontløberne i dansk horror med romanen *Setans Porte* (1995)). Hun hedder Carina Evytt.

Dansk horror optræder på de boglignende festivaler, som efterhånden er spiret frem her hjemme med Esbjerg Fantasy som fyrtårnet. Der er det årlige Horror Run i Viborg og i Nykbing F. Tæt på Lolland har man også et House of Horror.

Horror har også sin egen forening – Dansk Horror Selskab – som uddeler den årlige horror-kulturpris – og rummer en frodig underskov af nørder, som ved, hvem der hentede et glas vand til ham, som spillede Dracula i Tod Brownings berømte filmatisering fra 1931 af Bram Stokers roman. Så man horror-hygger sig lige indtil ...

boede andre børn i huset. Det gjorde der ikke, men så måske alligevel ...

Skrev kapitler med sønnen

Hvordan?

- Jo, for så sagde jeg til min søn: "Har du ikke set hende pigen med

det regnvåde hår, der står nede på 1. sal." Det havde han ikke. Men da jeg ville fortælle ham om pigen, sagde han: "Stop far!"

Han kender mig. Vi skrev de første kapitler sammen til *Pigen*, men så mistede han interessen.

Bøger af Teddy Vork. Horror i en enkelt sætning: Der var ingen grund til at have to børneværelser længere, havde han hørt far sige til onkel Jim. (Fra Teddy Vorks billednovelle *Mare, mare minde*).